

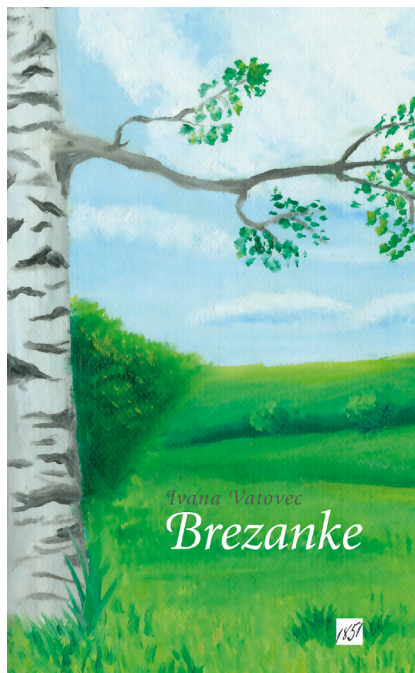

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

IVANA VATOVEC: BREZANKE

Podatki o knjigi

- Naslov: Brezanke
- Avtor: Ivana Vatovec
- Spremna beseda: Cvetka Bevc
- Ilustrator: Tamara Pintarič
- Urednica: Polona Mlakar
- Cena: 12,50 €
- Velikost: 125 mm x 210 mm
- Vezava: mehka, z zavih
- Število strani: 32
- Število ilustracij: 4
- ISBN: 978-961-278-357-0
- Cena: 12,50
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba in Kulturno društvo Franc Bogovič Dobova
- Leto izdaje: 2018

Kontakt

Uredništvo
T 01 244 36 70
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

V kamrico spravim biser – za poznejši čas

Pesmi, ki so vzniknile kot pesniško čudenje vsemu, kar nas obdaja, so napisane s pretanjeno lirsko pisavo, ki kar kliče k meditativnemu branju. Vabijo nas, da poiščemo sledove čudenja tudi v nas samih.

V sodobnem svetu digitalna odkritja usmerjajo našo pozornost, praviloma v bistvu v svet trošenja. Delujejo tako kot npr. hrup prometa, ki prepreči, da bi prisluhnili nežni melodiji violine v pianissimu. Tako človeka izrinjajo iz stvarstva, ki nas obdaja in bogati. Pretehtano izbrana beseda pesnice bralca usmeri, da se kljub hrupu potruji prisluhniti tišini, prek katere zazvenijo nežno tihe melodije stvarstva.

»Nemški filozof Ernst Bloch je čudenje razumel kot izkustvo, ki se lahko pojavi v nenavadnih okoliščinah ali vznikne ob povsem običajnih stvareh, pa naj gre za starinski vrč ali le travno bilko. Čudenje pripada tudi otrokom. In seveda pesnikom. Kdo drug kot pesnik bi se spraševal, od kod prihajamo, kdo smo, zakaj je svet takšen, kot je. Pri tem prav čudenje velikokrat postane vodilo njihovih pesniških snovanj.

Pesnica Ivana Vatovec pri tem ni izjema. Še več. V pesniški zbirki *Brezanke* v eni od pesmi pripiše to celo maku, vznesenem nad dnevom, *ki je že odprtih rok razsiral veselje ptic ...* Kako drugače. Pesničino prodorno oko v svetu okoli sebe prepozna polno majhnih čudes. A njena opažanja niso le podobe krajev in pokrajin, impresije ali slike iz narave, čeprav jim nameni veliko pozornost. Odločujoče postane podoživljanje opažanj in prikaz prebujenih spominov, segajočih daleč nazaj. Kajti sledovi, ki so ostali, kličejo k upesnitvi. Ali kot zapiše v uvodni pesmi: *... v belem prahu ceste so ostale moje sledi ...*«

(Iz spremne besede Cvetke Bevc)

O avtorici

Pesnica in pisateljica **Ivana Vatovec** se je rodila marca leta 1954 v Srbiji, v banatski vasi Gudurica pri Vršču, slovenskim staršem, povojnim kolonistom, nekakšnim izseljencem v skupni državi. Pri svojih treh letih se je s starši in sestrami vrnila v Belo krajino, kjer je njen stari dom, kamor se še danes rada vrača.

Izdala je dve pesniški zbirki: *Pod silo spomina* (2004), *V Brezvetrju časa* (2008), piše pa tudi prozo. Romana *Iskalec žive vode* in *Kjer šelestijo breze* sta izšla samostojno, nekateri pa tudi v soavtorstvu z možem, pisateljem Rudijem Mlinarjem (*Vsa njegova križpotja*, *V sencih gore*). Roman *Vsi moji maji* je izhajal kot podlistek pri koroškem cerkvenem časopisu *Nedelja*. Je članica Društva pesnikov slovenske glasbe, napisala je več kot 70 besedil za narodnozabavno in zborovsko glasbo; pesem *Misel v jutru* je uglasbil znameniti skladatelj Matija Tomc. Na raznovrstnih natečajih je za svoje pesmi in besedila prejela številna priznanja.

Iz knjige

*Z belim trakom ceste
prepasane
kot valujoče prsi mladenk
med Kipom in Vočinom
moje Brezanke.
V megličastem zbujanju
šum valujoče pšenice,
v ostrvih detelja,
krik mlade, v žitu izgubljene prepelice ...
Astre pri križu
ob poti v Dolec,
poletni dan
bose pastirice ...
Žarkasto jutro,
prežarjen opoldan
z otavo in hladom zdenca
in vid jemajoča srebrnost
Kolpe,
Martinovega mlina kamnita senca ...
V belem prahu ceste
ostale so moje sledi;
Bog ve, da v meni
te slike in vonji Brezank
gnezdijo že od tistih dni ...*

(Brezanke, str. 8)